

den ærede Taler særlig var inde paa at omtale, og som selvfølgelig skal regnes med, men ogsaa Tillægsbevillingen — et Underskud paa $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; men ikke desto mindre møder Statsregnskabet med et virkeligt Overskud paa 3,190,000 Kr. Aaret i Forvejen lød den samlede Bevilling paa et Underskud af 9,600,000 Kr.; men Statsregnskabet indskrænkede dette Underskud til 1,700,000 Kr. Aaret forud, 1903—04, lyder den samlede Bevilling paa et Underskud af 15 Mill. Kr.; men ikke desmindre møder Statsregnskabet med et Overskud paa $\frac{1}{2}$ Mill. 1902—03 lyder Bevillingen paa et Underskud af 13 Mill., medens Statsregnskabet indskrænker disse 13 Mill. til 1,814,000 Kr. Erfaringerne fra de foregaaende Aar vise altsaa, at det ikke er saa særlig forskrækkeligt med et Underskud paa 4 Mill. Kr. plus § 28 og plus Tillægsbevillingsloven. Man kan endda vente, at det kan blive godt. Ganske vist skal jeg erkende, at man ikke skal bygge derpaa paa den Maade, at man skal lade staa til; det vilde være uforstandigt, hvis man gjorde det. Men man kan gøre Regning paa, hvad der ogsaa er gjort Rede for i Dag, at Tiderne ere i Opgang, og at den Opgangsperiode, vi have haft i en Del Aar, fortsættes. Man kan ikke gøre Regning paa, at en saadan Opgangsperiode vil blive ved, det vilde selvfølgelig være uforstandigt at gøre Regning derpaa. Alt gaar i Bølgegang, saaledes ogsaa her med Hensyn til Statens Indtægter og Udgifter, navnlig Statens Indtægter, men det er alligevel en jævn fremadskridende Bølgegang. Der kan komme en Bølgedal i en kort Periode for nogle Aar, men saa gaar det atter opad, vi kunne som Regel regne paa en fortsat Bølgegang opad. Men, som sagt, det skulle vi ikke absolut bygge paa, det kan være en Erfaring, som kan være os til Trøst, men absolut at bygge paa dette vilde ikke være forstandigt.

Men dernæst skal jeg fremhæve, hvad ogsaa den højtærede Finansminister har gjort Rede for, at den foreliggende Finanslov frembyder det Billede, at naar vi sammenstille de virkelige ordinære og ekstraordinære Indtægter med de virkelige ordinære og ekstraordinære Udgifter, altsaa §§ 2—8 med Udgiftsparagrafferne 12—26, bliver der et Overskud paa $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er alligevel en god Ting. Og naar dette Underskud er fremkommet, er det begrundet paa, hvad ogsaa den højtærede Finansminister og den ærede foregaaende Taler nævnedes, at der paa § 27 er anvendt i alt $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til det,

som man kalder Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld. Ganske vist skal jeg indrømme den ærede foregaaende Taler, at hele dette Beløb ikke er absolut Erhvervelse af Formue, men det er dog det meste af det. Det, der er Afdrag paa Gæld, er ren Erhvervelse af Formue, og af det, som anbringes i Statsbaneanlæg osv., pleje vi gerne at paaregne, at Halvdelen er Erhvervelse af Formue. Det er nemlig ikke saaledes, og det har det ærede Medlem ikke Ret til at sige, at de allerfleste af de Baner, som skulle anlægges, og om hvilke der er forelagt Forslag i det andet Ting, som vi kunne vente herop, ville give Underskud. Saa mærkt skal det ærede Medlem ikke se paa det. Jeg har den modsatte Opfattelse.

Dernæst skal jeg minde om, at det Finanslovsforslag, jeg staar her med i Haanden, indeholder en Mangfoldighed af Poster til Støtte for Erhvervslivet og af humane Formaal, jeg kunde gerne sige en hel Rigdom af Poster til humane Formaal. Og det, at vi have Raad til at anvende saa store Beløb til humane Formaal og til Støtte for de forskellige Erhverv, er en glædelig Kendsgerning, saa meget mere, som det viser sig, at Kassebeholdningen gaar opad og fremad, ligesom den finansielle Status Aar for Aar bliver gunstigere og gunstigere. Det er en glædelig Kendsgerning, at vi f. Eks. kunne anvende 2,600,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelser, 1,700,000 Kr. til anerkendte Sygekasser, et Par Hundrede Tusind Kr. til de fri Fattiggasser foruden Bevillinger til forbryderske og forsømte Børn, Tuberkulose osv., osv. og desforuden yde et direkte Tilskud til Kommunerne paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og meget andet, som det er overflødigt at remse op. Ved Siden deraf skal jeg nævne store Bevillinger til Island, Færøerne og forskellige andre Poster. Det er soleklart, at den Slags Poster bidrage til, at Balancen bliver daarligere. Det er en glædelig Kendsgerning, at vi have Raad til at gøre dette, samtidig med, at det gaar opad, idet Kassebeholdningen er bleven større og Status er bleven gunstigere, hvad jeg nærmere skal paavise. Jeg har haft Lejlighed til tidligere at vise og skal derfor ikke gentage det i Dag, hvorledes Status gik nedad fra 1885—86 til 1901, og hvorledes det er gaaet fremad fra 1901 og til nu. Jeg skal her i Dag blot nævne Kassebeholdningen. Den var i 1901 omtrent nede ved 0. Vi vare paa et Tidspunkt i Sommeren 1901 saa langt nede, at vi vare nødte til at laane af Na-